

Anni Svanholt (SF):

Jeg må nok sige til fru Tove Videbæk: Man kan jo ikke på den ene side sige, at nu skal vi gøre alt det her, og så på den anden side sige, at det er i orden, at regeringen gør præcis, som den hele tiden har sagt: at den vil stramme. For sagen er jo – og det håber jeg da også at Kristeligt Folkeparti har noteret sig – at den ene procent ikke var tilstrækkelig. Det blev jo samlet set 1,4 pct., og hvis man skulle have holdt sig til 1 pct., indebar det jo, man skulle skære 400 mio. kr. ned rundt i kommunerne, og det ville jo ramme mere eller mindre tilfældigt.

Og det er jo et spørgsmål om niveauet. I SF taler vi ikke om, at man skal udvide med masser af milliarder – det gør vi ikke, vi er økonomisk ansvarlige – men det her er altså for skrap, og det lever jo ikke på nogen måde op til ønskerne og de løfter, der blev givet i forbindelse med valget i 1998.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Til fru Anni Svanholt kan jeg sige, at det med midlerne og den ene procent og de 1,4 pct. vil jeg slet ikke gå ind i, for jeg mener, at de midler, som er i omløb i kommunerne, er tilstrækkelige, hvis der bliver effektiviseret, hvis der bliver afbureaukratiseret, hvis der bliver omroket, og hvis der bliver omstruktureret og måske endda privatiseret på nogle områder. Hvis man ikke kan forbedre forholdene for borgerne på andre måder, tror jeg, man måske på nogle områder i nogle kommuner skal gå ind i privatisering.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne sige til fru Tove Videbæk, at det er klart, at mennesker, der udsættes for en nedværdigende behandling, kan ingen af os under nogen omstændigheder acceptere, men det afgørende er, at da kampagnen for alvor startede, var en masse politikere ude at fortælle, at kommunerne ikke behandler de ældre ordentligt, og derfor var der tusindvis af hjemmehjælpere rundt omkring, tusindvis af mennesker, som hver dag kæmper, som hver dag ofrer sig og giver af sig selv ud over alle bredder og gør det godt, der følte sig ramt.

Det, jeg forlanger af politikere, er, at de kommune for kommune går ind og kigger på, hvad det er kommunerne har gjort, og ikke bruger

det, som man på nydansk kalder fede generaliseringer.

Det siger jeg ikke at fru Tove Videbæk har gjort; jeg siger bare, at det, der er det pinlige i denne sag, er, at man ikke undersøger tingene, men bare skyder med haglbøsse. For der er mange, der gør det meget flot, og det er simpelt hen så ubehageligt, når man i den grad hænger nogle mennesker ud i flok, og det gælder i mange andre sager i denne verden.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Hvis hr. Ebbe Kalnæs lagde mærke til indledningen i min ordførertale, så sagde jeg netop, at de allerfleste kommuner leverer en god service, og at der er mange gode historier, som aldrig når ud til pressen. Men det er på grund af de 15-20 pct. af kommunerne, som gør det alt for ringe, der har været uro.

Vi ved også, at tidligere har der måske i nogle kommuner været luksushjemmehjælp, og at man har haft brug for at skære ned, fordi der er nogle, der har fået hjælp, som faktisk ikke havde brug for det, og dér er der blevet skåret ned, og dér har det været helt okay. Men kommuner, som skærer ned over en bank og sender breve til borgerne om, at nu kan de ikke få hjemmehjælp mere, osv. – alle de historier, vi har hørt – kan vi ikke være med til, og det bør vi forsøge at sætte en stopper for ved at tage det op over for ministeren og sige, at det vil vi ikke være med til.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg skal sige tak for, at et flertal i Folketinget som ved de mange tidligere lejligheder, hvor vi har haft en tilsvarende debat, holder fast i, at det må være regeringens ansvar – også med respekt for de holdninger i Folketinget, vi kender – at føre de her forhandlinger med de kommunale organisationer.

Jeg synes også, det er værd hele tiden at holde fast i, at det, vi taler om, ikke er nedskæringer, men det, at budgetterne i nogle situationer måske stiger mindre, end mange forventer med hensyn til en udvidelse af den offentlige service.

Summen af stigningen i indsatsen i amterne og kommunerne i denne regerings funktionstid er vel i størrelsesordenen i hvert fald 15 pct. realt i indsatsen og 40.000 nye medarbejdere, og det kan man jo ikke fremstille som et nedskæringsfelttog.